

Országértékelő

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LV. évfolyam 6. szám, 2011. február 11.

„Mondjuk ki az igazságot: a valódi probléma nem Berlusconi. A probléma mi vagyunk, olaszok", írta az olasz sajtó nagy öregje, Piero Ottone pár héttel ezelőtt (*Repubblica*, január 20). Józan ésszel könnyű belátni, hogy Ottonének igaza van, mert hiszen tudvalévő, hogy Berlusconit nem a földönkívüliek ültették az olaszok nyakába, hanem maguk az olaszok választották, ergo amit művel, az az ő saruk, a népe. Minden demokratikus országnak olyan kormánya és ezen belül olyan kormányfője van, amelyet megérdemel. Csak hát ezt nem szokás leírni, bármennyire magától értetődik is, hiszen a nép szava Isten szava, a nép nem dönthet rosszul. Ha tudniillik rosszul döntene, vagyis mondjuk Hannibal Lecterből csinálna miniszterelnököt, akkor ki kéne mondani, hogy a nép alkalmatlan. Mire alkalmatlan? Arra, hogy népként funkcionáljon. El kell tehát csapnunk, és keresnünk kell egy kompetensebb népet mielőbb.